ประวัติวัดศรีโพธิ์(ใหม่ศรีโพธิ์)

วัดใหม่ศรีโพธิ์ เป็นวัดโบราณสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี มีอาณาเขตติดต่อกับวัดพรหมกัลยาราม(วัดใหม่) ซึ่งวัดใหม่นี้มีหลักฐานแผ่นศิลาจารึกหน้าอุโบสถว่า ท้าวพรหมกันคาน เป็นผู้สร้างขึ้นเมื่อราวพ.ศ. ๒๒๘๒ ในแผ่นดินสมเด็จพระบรมโกศ เข้าใจว่าวัดศรีโพธิ์คงจะสร้างในยุคสมัยเดียวกัน และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อ พ.ศ.๒๓๐๐ เวลาได้ล่วงเลยมาถึงประมาณ พ.ศ. ๒๓๐๘-๒๓๐๙ พม่าได้ยกกองทัพมาตีกรุงศรีอยุธยาโดยพม่าได้ตั้งทัพล้อมกรุงศรีอยุธยาหลายจุดรวมถึงบริเวณทุ่งศรีโพธิ์(วัดศรีโพธิ์) เพื่อเข้าตีกรุงศรีอยุธยา ทางกรุงศรีอยุธยาได้ทำการสู้รบ ทำการยิงปืนใหญ่ถล่มค่ายพม่าแห่งนี้ (วัดศรีโพธิ์) ทำให้ข้าศึกได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก แต่วัดศรีโพธิ์แห่งนี้ไม่ได้รับความเสียหาย จนกระทั่งกรุงศรีอยุธยาได้เสียกรุงแก่ทัพพม่าเมื่อ พ.ศ. ๒๓๑๐ วัดศรีโพธิ์ได้กลายเป็นวัดร้าง และมาได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ อีกครั้งในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ต่อมา พ.ศ. ๒๔๗๕ ทางราชการและคณะสงฆ์จึงประกาศให้วัดศรีโพธิ์และวัดพรหมกัลยารามรวมเข้าด้วยกันแล้วขนานนามใหม่ว่า “วัดใหม่ศรีโพธิ์”จนถึงวันนี้ และได้ทำการบูรณะปฏิสังขรณ์อุโบสถขึ้นใหม่ โดยการสร้างครอบอุโบสถเก่าทั้งหลัง ดังปรากฏทุกวันนี้ สรุปได้ว่า “วัดศรีโพธิ์” (ใหม่ศรีโพธิ์) แห่งนี้มีอายุถึง ๒๕๕ ปี และมีสิ่งสำคัญได้แก่ พระพุทธรูปสมัยสุโขทัย – ลพบุรี – อยุธยา – เจดีย์พระธาตุประธานพร – รอยพระพุทธบาทจำลอง – ใบเสมา – แผ่นศิลาจารึก (สมัยสมเด็จพระบรมโกศ) ที่ควรเคารพกราบไหว้เป็นอย่างยิ่ง และต้นยางอายุเก่าแก่ – สวนป่าอันร่มเย็น **วัดศรีโพธิ์ ตั้งอยู่เลขที่ ๖/๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลคลองสระบัว** อำเภอ**พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐ พระอธิการสงวน อสสุโว เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน**

ทร.๐-๓๕๒๕-๑๓๖๖, ๐๘-๖๐๓๑-๕๕๐๔

ความสำคัญของตำบลคลองสระบัว

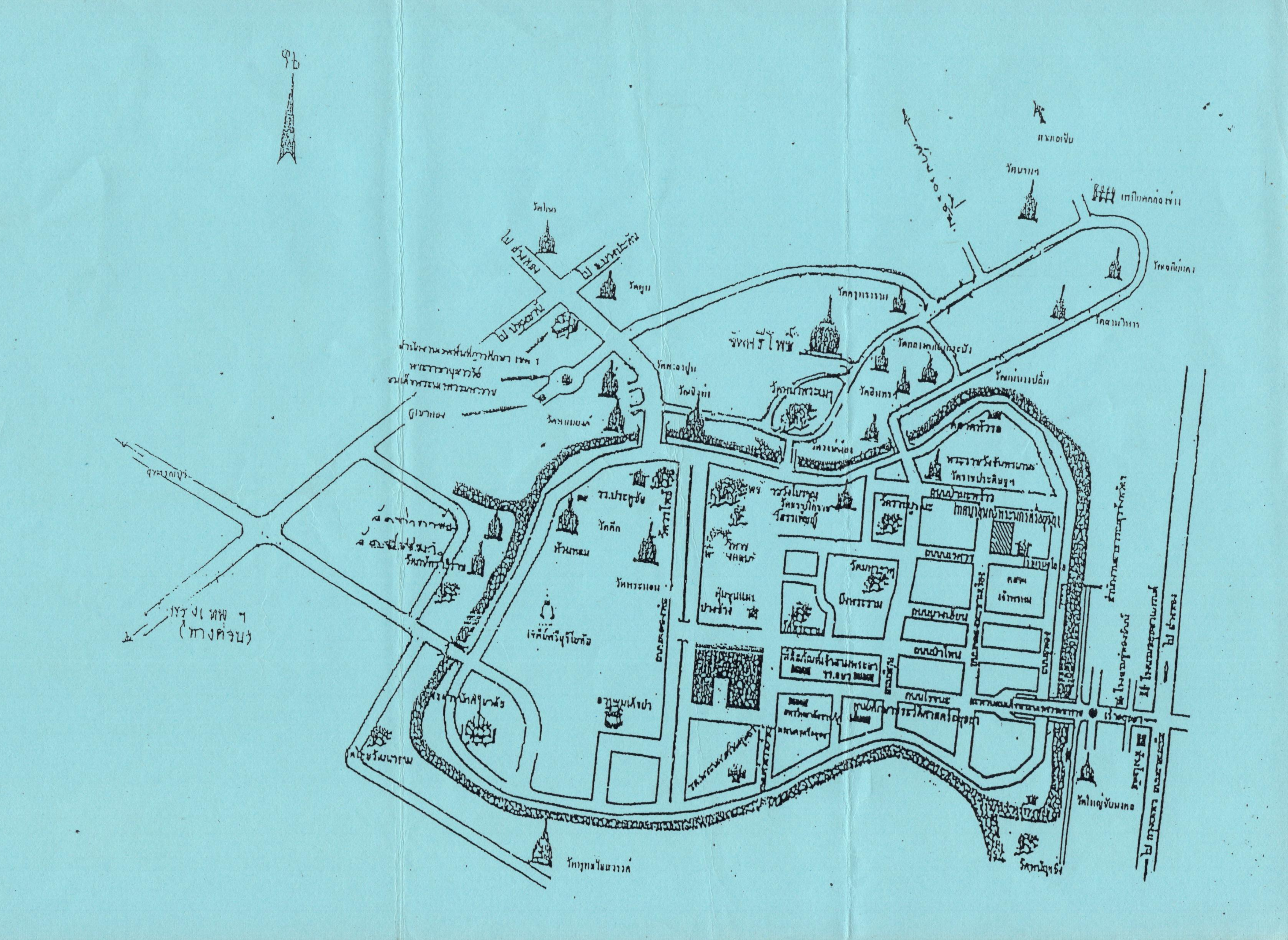
ตามพงศาวดารกล่าวถึงเหตุการณ์สำคัญตอนหนึ่งว่า ในสมัยสมเด็จพระปรเมศวรขึ้นเป็นเจ้าแผ่นดินปกครองอยุธยาธานีนั้น พระองค์มีมเหสีสองพระองค์ มเหสีองค์ขวาพระนามว่า **“จิตวดี”** ส่วนฝ่ายซ้ายพระนามว่า **“ศรีสุดาจันทร์”** สมเด็จพระปรเมศวรหลงใหลมเหสีฝ่ายซ้ายเป็นอันมาก แม้แต่งานราชการก็ทรงรับฟังพระนางด้วย ต่อมานางได้กระทำชู้กับนายบุญศรีมหาดเล็กที่คอยถวายงานขับกล่อมให้ทั้งสองพระองค์ แล้วท้าวศรีสุดาจันทร์ก็กราบทูลให้แต่งตั้งนายบุญศรีขึ้นเป็น**ขุนเชียรนเรศ หรือ ขุนชินราช** ครั้งสมเด็จพระปรเมศวรสวรรคต ท้าวศรีสุดาจันทร์ก็กำกับดูแลบ้านเมืองสิ้น และภายหลังยกขุนชินราชขึ้นเป็นกษัตริย์คู่กับพระองค์ ขุนชินราชนี้เมื่อขึ้นเป็นใหญ่ก็ใช้อำนาจตามอำเภอใจ จนบรรดา พระราชวงศานุวงศ์และข้าราชการทั้งปวงพากันเดือดร้อนต่างๆ คิดจะไล่กำจัดขุนชินราชอยู่เป็นนิตย์ ต่อมาพระยากลาโหมพระพี่เลี้ยงพระเฑียรผู้เป็นพระราชโอรสองค์ใหญ่ของสมเด็จพระปรเมศวรร่วมมือกับพระพิเรนทรเทพที่คิดจะกำจัดขุนชินราชเสีย จึงเสี่ยงเทียนดูว่าใครมีบุญญาธิการ จึงกำหนดเทียนของพระเฑียรเล่มหนึ่ง และ ขุนชินราชอีกหนึ่งเล่ม ปรากฏว่าเทียนของขุนชินราชดับลงเหมือนคนดับ ผลเสี่ยงทายทำให้พระยากลาโหมและพระพิเรนทรเทพยินดียิ่งนัก จึงวางแผนกราบทูลต่อให้ขุนชินราชไปคล้องช้างเผือกในแขวงเมืองสวรรคบุรีข้างทิศเหนือ ครั้นถึงการเสด็จไปคล้องช้างของขุนชินราช พระยากลาโหมและพระพิเรนทรเทพสั่งไพร่พลคอยดักซุ่มกองเรืออยู่ ณ คลองสระบัว ครั้นขุนชินราชมาถึงคลองสระบัว ไพร่พลที่คอยดักซุ่มเรือนั้นก็เข้าโจมตีเปิดศึกกลางน้ำกับขุนชินราช ฝ่ายขุนชินราชนั้นก็ถูกฆ่าในเรือการศึกกลางน้ำนั้นเอง

คำจารึก

สมัยกรุงศรีอยุธยา “พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ”

มัสดุ พระพุทธศักราช ๒๒๘๒ พระวษา มีพระอาจารย์องค์หนึ่งแต่ปากใต ได้บำเพ็ญเพงทุระ ทั้งสองฝ่ายเป็นพระธานกับท้าวพรมกันดานมาพิจารณาเห็นที่นี้ยังมิได้เป็นวบคันอาราม ทำแต่พระอุโบสถไว้แล้วไปด้วยไม้ได้ท้าวพรหมกันดานว่าแจกนักจิรังวัดัง มีใจเลื่อมใสศรัทธา วิริยะ ไว้เป็นนายกองทำการและได้ก่อรากพระอุโบสถ ณ ๑๐ ๔ ค่ำ เดือน ๔ ปีมะเส็ง เอกศก เพลา ๗ ทนิเฉิง ณ วัน ๕ ๑๐ ค่ำ เพลา ๕ทุ่ม พร้อมด้วย สัปบุรุษ เวิญเสด็จพระราชทานผนวช กรมขุนสุเรนธรพิทักษ์-กรมขุนอนุรักษ์มนตรี พระมงคลเทพเป็นประธาน ชุมนุมพระสงฆ์ ๓๐ รูปเป็นคณะปรก ผูกพันธเสมา ถึง ณ วันจันทร์ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ ปีระกา เบญจศก พุทธศักราช๒๒๘๖พระวษา ๔ ปี ๖ เดือน จึงสำเร็จการ ได้ทำบุญและแจกสืบหามา และผ้านุ่งห่มให้แก่นายกอและไพร่ ตามสมควร ซื้อจ่าย ค่าไม้ อิฐ ปูน รักทอง ค่าจ้าง ๓๔ ชั่ง ๑๒ ตำลึง ๒ บาท สลึง ธรรมมาศสวดเทศ ๒๓ ชั่ง ๑๖ ตำลึง ๒ บาท ๒ เฟื้อง เงินสัปรุษช่วย ๖ ชั่ง ๘ ตำลึง ๓ บาท ๓ เฟื้อง เข้าวันเป็นเงิน ๓๔ ชั่ง ๕ ตำลึง ๓ บาท ๘ เฟื้อง ๑ ไพ ทำการกน้อยมิได้คิดเข้าด้วยกัน จึงอ้วยนามวัด “วัดพรหมกัลญาราม” ไว้ในวรพุทธศาสนา อุปสัมบท สำหรับพระสงฆ์ที่มีกิจติดตามพระพุทธโอวาท สมเด็จพระสรรเพชรกรเจ้า และจะปรารถนาให้ชำระพระบาทกรรมใด ได้กระทำมาชาติใด ๆ ขอให้พบพระพุทธเจ้า อันจะได้ตรัสในอนาคตกาล มีพระศรีอริยะเมตไตรเป็นอาทิตราบใดเมื่อดับสูญ ขารธรรมขอได้ไปสู่ปรินิพพาน ในกาลหน้าวันอังคาร ขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๑ จุลศักราช ๑๑๐๗ ปีกุน สพศกท้าวพรหมกันดานอุทิศถวาย นายนาคเสมียนนายมากับทเป็นนายหมวด อ้ายบุญใหญ่ อ้ายบุญน้อย อ้ายชัย อ้ายเกิด อ้ายสม อ้ายสี อ้ายบุนนาค อีฉิม อีทองมาก อีกุ อีเขียว ๑๓ คน มีไว้เป็นพระสงฆ์

วัดพรหมกัลญารามนี้มีผู้บริจาคสร้าง ท้าวพรหมกันดาน อุทิศเงิน ๒๓ ชั่ง ๑๖ ตำลึง ๒ บาท ๒ เฟื้อง นางกองนาค อุทิศร่วมบุญ ๑ ชั่ง ๔ ตำลึง ๒ บาท สัปรุษบริจาคร่วมบุญ ๖ ชั่ง ๘ ตำลึง ๓ บาท ๓ เฟื้อง เวลาเช้าได้รับเงินอุทิศเพิ่มอีก ๓ ชั่ง ๓ ตำลึง ๑ บาท ๓ สลึง ๑ เฟื้อง ๑ไพ

ไป บางปะหัน
ร.ร.ประตูชัย
เจดีย์พระศรีสุริโยทัย
วัดมหาธาตุ
พระราชวังจันทรเกษม
ถนนป่าโทน
ถนนโรจนะ
วัดใหญ่ชัยมงคล
วัดพุทไธศวรรย์